

fastelig; den Tanke udtrykker paa forskjellig Maade, at denne Industri trænger sig ind, og den vil man jage ud igjen; jeg veed ikke, om man er berettiget dertil. Hvad er Talem om? Ja, de Herrer kunne ryste saa meget paa Næsen, som de ville, af Kunstsmør — det fortænkler jeg dem ikke i, at de mene, at det gode Natursmør smager bedre — men det er ikke lykkes dem at bevise, at Kunstsmør er farligt for Sundheden eller mangler Næringsværdi; thi i begge disse Tilfælde er det klart, at der var Grund til at forbyde det; de Sagkyndige have ikke villet gaa ind paa, at der var Noget i Veien fra den Side. Men hvorfor skal man saa gaa til at forbyde det? Saa har man jo disse velbekjendte Grunde at anføre, man gjør det for Markedets Skyld, man gjør det for det indenlandske Marked, men det vil rigtig nok være meget vanskeligt at anføre plausible Grunde, hvorfor det skal forbydes de indenlandske Konsumenter at købe det, naar de foretrække det. Jeg tror ogsaa, at Lovens Forsvarere have en indre Fornemmelse af, at det er et uholdbart Standpunkt; det er ganske mærkeligt, naar man ser paa, hvad der anføres til Begrundelse for en saadan Lov; thi det er Sagen, saa snart der er Tale om at give en saadan ny Lovbestemmelse, saaledes som de Herrer ville, og udføre noget aldeles Nytt, skulle de give gode Grunde. Det er dem, det paahviler, at føre Beviset for det Nye, de ville indføre. Men hvad er det saa, som siges? Man tager naturligtvis Henhyn til Fabrikkerne af Natursmør, dem vil man beskytte — det er i sin Orden, men de ere jo i det Hele taget godt beskyttede ved den bestaaende Lov.

De Bestemmelser, der her ere komne frem, og som yderligere skulle beskytte Natursmørret mod Misbrug her i Landet, finder jeg, er meget vidtgaaende, og jeg har egentlig ikke kunnet finde syldestgjørende Grunde, hvorfor det skulde bestemmes, at Salget af Kunstsmør ikke maa ske i samme Lokale, hvor der maa sælges Natursmør. Det kan mulig være rigtigt, men jeg har endnu ikke kunnet opdage, hvad det kunde stabe at sælge det i samme Lokale, naar man har sikret sig saaledes, som det er sikret, at det sælges i andre Joustager, og da der ogsaa er truffet Bestemmelse om, at det skal tilkjendegives de Paagældende, at det er Kunstsmør. Hvorfor maa det saa ikke sælges i samme Lokale? Der sælges jo ellers i de samme Butiker Ting, som kunne være meget nær ved hinanden i Værdi, som ere af bedre og af ringere Stof. Den Eine kjøber Et, den Anden kan saa kjøbe et Andet. Hvorfor gaar man saa ud

fra, at der her skal ske Bedrageri paa den Maade, naar man i andre Forhold ikke skrider til at forbyde saadant Salg. Desuden er det belagt med meget haarde Straffe. Man maa lægge Mærke til, at det ikke er smaa Straffe, men store, der ere satte for disse Overtrædelser. I Almindelighed er det Fængsel, under særdeles formildende Omstændigheder kan man gaa til Bøder, ikke under 200 Kr. Men hvad vil disse særdeles formildende Omstændigheder sige? Dette Minimum for Bøderne er ogsaa meget høit, hvad der ikke er heldigt, da Domstolene saa ere bundne derved, saa at de ikke kunne sætte noget Lavere i Stedet. Naar en Overtrædelse foreligger, maa man anvende dem; men det staar ikke i Forhold til den virkelige Forseelse, som er begaaet. Man maa indrømme, at der maa gjøres Forskjel. Deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Stege (Bøffen), at der maa gjøres Forskjel paa dette Omraade mellem formelle Forbrydelser og saadanne Forbrydelser, der indeholde et Retsbrud af en mere reel og materiel Karakter. Der er en væsentlig Forskjel paa, om der sker et Bedrageri, hvor Kunstsmørret udgives for Natursmør og sælges paa denne Maade, eller om det ikke er Tilfældet, og man kan virkelig ikke behandle disse Handlinger under samme Synspunkt, selv om man træffer disse Sæterhedsforanstaltninger, og selv om man straffer de forskjellige Overtrædelser, kan de ikke behandles paa samme Maade eller ses under samme Synspunkt. Men i den Henseende er vi gaaet meget vidt her, vi have et høit mærkeligt Forbud i § 5, som gaar ud paa, at Regninger og lignende Dokumenter, som omhandle Kunstsmør, skulle lyde paa „Margarin“. Overtrædelser heraf straffes med Bøder, ikke under 100 Kr. Jeg synes dog, man skulde begynde med Begyndelsen, naar man vilde afstasse Ordet Kunstsmør, og afstasse det først her i Loven; thi det er virkelig meget inkonsekvent, at en Lov, der vil forbyde alle Andre at tale om Kunstsmør, selv bliver ved med at tale om Kunstsmør, og saa skal det være strafbart, hvis En eller Anden i en Regning kommer til at bruge Udtrykket Kunstsmør. Den Slags Straffebestemmelser synes jeg ikke, der er nogen Mening i, naar man tænker sig om. Hvad vil det sige, en Regning? Der er ikke tale om Forholdet til Ublandet; det gælder en Regning, en Nota over det leverede Smør, som Loven vedbliver at kalde Kunstsmør. Det skal straffes med ikke under 100 Kr. Nei, det er drakoniske Straffebestemmelser, jeg kan ikke finde dem forsvarelige. Det er mig høit pinligt at